

Šmartno ob Dreti Homilija ob sveti birmi – 6. velikonočna nedelja

Cerkev je prostor občestva, Sveti Duh nas vodi v edinost in mir.

Dragi birmanke, starši, botri, bratje in sestre v Kristusu!

Današnji evangelij je del Jezusovega poslovnega govora. V njem nas ne zapušča s strogimi navodili, ampak s toplim zagotovitvilo: **"Kdor mene ljubi, se bo držal moje besede, in moj Oče ga bo ljubil in k njemu bova prišla in prebivala pri njem."** (Jn 14,23) To ni le teologija. To je **obljuba odnosa. Bog hoče biti z nami, Bog hoče živeti v nas.** In danes, drage birmanke, ta Božji prihod v vas dobiva še posebno globino – ker v vas prihaja Sveti Duh, Božja bližina, ki ostaja, vodi, krepi in tolaži.

Ena izmed vas me je vprašala: **"Kako lahko v vsakdanjem življenju prepoznamo delovanje Svetega Duha?"**

Odlično vprašanje – in odgovor je prav v današnjem evangeliju. Jezus pravi, da bo **Sveti Duh učil vsega in spomnil vsega, kar je on rekel.** V vsakdanjem življenju Duha prepoznam kot navdih za dobro misel, kot notranji glas vesti, kot mir sredi zmede, kot pogum, ki pride nepričakovano. Tudi kadar se zdi, da je vse narobe, pride "nekdo", ki spomni: *"Ne boj se, nisem te zapustil."*

Druga me je vprašala: **"Kdo so Oče, Sin in Sveti Duh in kako se pogovarjati z Bogom?"**

To vprašanje je srce vere. Bog ni oddaljen sodnik, temveč **je občestvo oseb.** Oče – ki daje življenje. Sin – ki je prišel med nas in nam pokazal, kdo je Oče. Sveti Duh – ki je ljubezen med njima, živa, močna, bližnja. Ko molimo, ne molimo v prazno – pogovarjamo se z Ljubeznijo. Včasih samo tako, da si z njim. Ko moliš, je dovolj, da rečeš: **"Bog, tukaj sem. Povej mi, kaj želiš."**

Vprašanje: **Kako naj ostanemo povezani z Bogom po birmi, kaj naj storimo, ko dvomimo o Bogu, kaj naj storimo, ko se počutimo zapuščene od Boga?**

To niso znaki nevere – to so znaki iskanja. Celó Jezus je na križu zaklical: *"Moj Bog, zakaj si me zapustil?"* Sveti Duh nas ravno v takih trenutkih

spomni, da nismo sami. Kadar si v dvomu, ne zapiraj srca – ampak mu to dvomljivo srce izroči. Duh ni samo za čustvene trenutke – ampak za trde trenutke. On je Tolažnik, tisti, ki pride, ko drugi utihnejo.

Današnje prvo berilo iz Apostolskih del nam pokaže, kako je Cerkev v začetku bila že podobna naši – polna različnih pogledov, napetosti, vprašanj. A ko so molili, razločili in poslušali Svetega Duha, so rekli: *"Sveti Duh in mi smo sklenili..."* (Apd 15,28) To je Cerkev: skupnost, ki posluša Duha.

Zato danes, drage birmanke, vam želim veselja in darov in tudi poguma:

- poguma, da boste v vsakem dnevu iskale Božjo bližino;
- poguma, da boste kdaj rekle: »Ne vem, ampak zaupam!«
- poguma, da ne boste kristjanke samo v cerkvi, ampak tudi na internetu, v šoli, doma.

Starši in botri, danes vas Gospod posebej vabi, da tem dekletom ne date le spomina na lepo nedeljo, ampak vero, ki se živi. Da v vaših pogledih, molitvah, dejanjih birmanka spozna: **"Tudi oni verujejo. Nisem sama."**

Naj vas vse napolni Sveti Duh – ki daje modrost, razumnost, moč, vedrost, pobožnost in sveti strah Božji.

In naj vas spremlja Jezusov mir – ne mir tega sveta, ki pomiri zato, da zaspimo, ampak mir, ki vžge srce, da živimo!